

UNA TEMPORADA QUE ES PERFILA BEN OPTIMISTA

L'any de la dansa

El 87 pot ser l'any de la dansa a Barcelona. Amb la creació d'una Àrea de Dansa independent dins el Departament de Cultura de la Generalitat, juntament amb iniciatives d'altres institucions públiques i privades, els projectes s'han multiplicat, projectes que inclouen jornades d'intercanvi amb promotors i directors europeus.

Carles Singla

El 87 pot ser un bon any per a la dansa. Després de molt temps de treball i de lluita, a poc a poc les coses comencen a normalitzar-se en un camp que sovint s'ha vist convertit en la ventafocs de les arts escèniques. L'existència, en el moment actual, de cinc companyies professionals i estables a Barcelona i l'inici de la primera temporada de dansa organitzada per la Generalitat i la Diputació de Barcelona, en el marc dels Teatres de l'Institut tenyeixen d'esperança el panorama.

A més, l'Ajuntament de Barcelona, el Teatre Lliure, la Caixa de Terrassa, el Grec i la Xarxa de Teatres públics de Catalunya inclouen dansa en la seva programació, de manera que el ventall de possibilitats a l'abast del públic s'amplia a un nivell desconegut fins ara.

El passat 27 de gener, amb l'actuació del grup Metros, començava, a la Sala Gran dels Teatres de l'Institut, la primera temporada de dansa organitzada conjuntament per Generalitat i Diputació. S'ha anomenat primera perquè ja es prepara la segona posant

per davant la voluntat de continuïtat i l'acollida del públic. El programa inclou tres companyies catalanes, una de Navarra i una de França.

Per a **Sabine Dufrenoir**, coordinadora de l'àrea de dansa de la Generalitat i responsable de l'organització de la temporada, es tracta «d'un pas gros a la normalitat. No limitar-se a petits festivals o actuacions agrupades, sinó programar en un teatre i al llarg de l'any una sèrie de companyies estrictament professionals». Malgrat que enguany la programació contingui una majoria de grups d'estil contemporani, la temporada «és oberta a totes les tendències, sense altre criteri que la qualitat. I també a l'exterior, per això, en aquesta primera edició hem programat una companyia de la resta de l'estat i una de l'estranger».

A més a més, s'ha volgut oferir un espai amb totes les condicions i amb temps perquè el públic pugui assistir-hi. Cada grup actua durant una setmana seguida i les actuacions s'han espaiat al llarg de cinc mesos. Aquest ha estat un factor molt ben acollit pels

La dansa ofereix al públic un ventall de possibilitats desconegudes fins ara.

grups participants. Àngels Margarit, del grup Mudances, recorda que tan sols en una ocasió, a València, havien tingut una setmana seguida per actuar, i Guillermina Coll, de la companyia Dart, remarca el fet que, quan les actuacions de diferents grups s'aglutinen en poc de temps, l'assistència del públic minva progressivament.

L'èxit total de públic assolit per *De Metros i Metros*, el primer espectacle de la temporada, va ser una sorpresa fins i tot per al mateix impulsor i director de la companyia Metros, Ramon Oller. «Sis dies —alguns dels quals es van esgotar les entrades— i tant de públic és un èxit per a la dansa. La temporada és un intent petit, però ben organitzat, i amb la resposta de la gent, en poc de temps es pot convertir en una cosa oficial i molt reconeguda».

De Metros i Metros és el primer espectacle d'Oller. Basat en tres temps d'espera de tres viatges, per al seu creador és «un espectacle novell, d'una persona que comença a treballar però vital, una cosa molt jove i molt nova, amb tres fases que reflecteixen tres es-

tats de la ment amb emocions diferents». La companyia la formen, a més del mateix Oller, Anne Morin, Cristina Lügstenmann, Jordi Cardoner i Carme Renalias. A ells s'han afegit quatre nous ballarins per al seu proper espectacle, *Nofres*, que s'estrenarà el mes d'abril al Mercat de les Flors.

El segon grup que actuarà als Teatres de l'Institut, a partir del 3 de març proper, serà Mudances, amb l'espectacle del mateix nom. Assumpta Arqués, Remei Barderi, Pilar Maese, Carme Vidal i Àngels Margarit, que és també la coreògrafa, componen el grup, creat el 1984. L'espectacle, que es va estrenar el 85 a la fira de teatre de Tàrraga, només s'havia representat a Barcelona durant tres dies, dintre la programació del Grec, però ha estat dut a diversos punts de l'estat, a distints festivals i a Londres, conjuntament amb l'exposició *Homage to Barcelona*. Mudances s'ajuda de la projecció d'un audiovisual per transparència i es basa en una sèrie de coreografies en canvi —mudança— continu. Mudances estarà també a València el mes de maig, dins la temporada inaugural del Palau de la Música i, entretant, estudia l'oferta de l'Ajuntament de preparar un

nou espectacle per estrenar l'estiu vinent, dins la campanya del Grec.

A l'abril, del 22 al 26 actuarà el grup navarrès Yauzkari amb l'espectacle *PIM, o el loco universal*. El grup està dirigit per José i Concha Laínez, que havien estat professors de dansa a Barcelona i que el 1979 es van fer càrrec de l'escola de dansa del conservatori Pablo Sarasate de Pamplona. Ana Moreno, una de les ballarines del grup conta que *PIM*, estrenat a Madrid el passat 12 de novembre, «està basat en textos de Samuel Beckett, però sense representar una història concreta. El muntatge, fet dins de l'estil de Laínez, contemporani però amb una base de dansa clàssica, reflecteix les misèries humanes i la solitud». Tot amb el fons d'una escenografia feta amb caixes de fusta, de cinc metres d'altura.

La tercera companyia catalana a actuar serà Dart, que ho farà del 12 al 17 de maig amb dos programes diferents. Guillermina Coll, directora i autora d'algunes de les coreografies, assenyala que «dels grups existents, els únics amb un estil més a prop del clàssic som nosaltres. Som l'únic grup amb una tècnica clàssica: ara, clàssic pur, no en fem. El clàssic pur com a tal no existeix. A banda, som també

DOMÈNEC UMBERT

dels pocs grups que fan coreografies de gent diferent, cosa que dona més varietat als espectacles». La companyia, creada l'any passat, la formen quinze ballarins i inclou en el seu repertori coreografies de **Hans Wrona**, **Pavel Vokoun**, **Alvaro de la Pena** i **Guillermina Coll**. D'ella és *Terra i espai*, una coreografia sobre música de Bartók que s'estrenarà en aquesta temporada.

sat en el Rèquiem de Verdi. A l'igual que el seu espectacle anterior, *Desfigurat*, està realitzat en col·laboració amb **Lydia Azzopardi** i es representarà el Teatre Lliure durant vora un mes, fins el 17 de maig. Per aquest espectacle, a més de la coproducció amb el Lliure, es compta amb l'escenografia i el vestuari de **Fabià Puigserver**. Després de la bona acollida de *Desfigurat*,

de dansa en les programacions. És a dir, dues de cada deu actuacions han de ser de dansa.

Pel que fa a la temporada de la Caixa de Terrassa, enguany la formen sis grups amb actuacions repartides de novembre del 86, en què va començar la temporada fins al maig d'enguany. Les procedències i els estils dels grups també són diverses, del Ballet Contemporani de Bruxelles, al Black Ballet Jazz dels Estats Units, la companyia catalana Dart o el Ballet del Atlàntico de Canàries que va actuar el 21 i 22 de febrer. **Eduard Vives**, organitzador de la temporada, explica que, donada la idoneïtat de l'auditori del Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de Terrassa, l'interès del públic i el buit que hi havia per part de les institucions en l'organització d'activitats de dansa, l'obra social d'aquesta caixa es va decidir a tirar endavant amb una temporada que ha estat un èxit any rere any, paral·lelament a la temporada musical que es realitza en el mateix auditori.

El panorama general ha millorat molt des que, en constituir-se l'organigrama del Departament de Cultura de la Generalitat, ningú no es va recordar d'incloure-hi la dansa. Ara, amb la creació de l'Àrea de Dansa independent d'altres serveis, amb un pressupost que ha anat passant de vuit a seixanta milions i amb un conjunt d'activitats en marxa es comença a entreveure que la normalitat pot arribar algun dia.

Les companyies encara tenen molts problemes, la falta d'espais per actuar, la mentalitat dels organitzadors de festivals i teatres, que no veuen la dansa com una cosa comercial i, sobretot, la impossibilitat, en el moment actual, de viure només de l'exercici professional de la dansa. Les subvencions directes als grups, als locals on assagen o als espais alternatius com la Fàbrica, Berlin Center o l'estudi de Ramon Solé, que programen petits espectacles de companyies que comencen o que vénen de fora, ajuden a formar una infraestructura que les escoles de dansa independents s'encarreguen de completar.

I a l'altre extrem, la temporada de dansa del Liceu i el seu cos de dansa, que durant molts anys ha estat un punt de pas obligat per als joves ballarins, però que en els darrers temps ha restat descuidat fins al punt de no contractar els seus components per una temporada sencera.

Totes les companyies de dansa de Barcelona estan en moviment en aquests moments i totes, amb més o menys moderació, miren el futur amb optimisme. □

DOMÈNEC UMBERT

A l'abril, a més de les estrenes de dos grups catalans, s'organitzarà una trobada de directors i promotors de teatres i festivals europeus.

L'última companyia a actuar serà la francesa **Karine Saporta**, del 20 al 24 de maig, amb dos espectacles diferents: *Une Passion (Duo)* i *Les pleurs en porcelaine*. **Karine Saporta**, la coreògrafa, hi barreja el seu estil peculiar amb la moda, les escenografies espectaculars —*Les pleurs*... posa tretze lavabos en escena— i el recurs al vídeo i les tecnologies punta.

Entre abril i maig, la programació del Mercat de les Flors, dependent de l'Ajuntament de Barcelona, inclou l'actuació de quatre companyies de dansa. **Michael Clark**, un jove artista britànic considerat el més carismàtic i polèmic de la seva generació, i el brasiler **Ismael Ivo**, amb el seu *Phénix*, seran els grups estrangers. Per part catalana la presentació del Ballet de Barcelona, una iniciativa que vol cobrir el forat existent en el camp de la dansa clàssica, i *Nafres*, el nou espectacle del grup Metros que, en paraules de **Ramon Oller**, «està ambientat en un clima de sol i calor i té la supervivència com a tema present durant tot l'espectacle».

També el dia 21 d'abril s'estrenarà el nou espectacle de **Cesc Gelabert**, ba-

arreu del país, en **Cesc** espera que l'interès del públic anirà en augment i, per tant, hi haurà més possibilitats de fer actuacions.

Per aconseguir això i aprofitant les estrenes quasi simultànies de Metros i **Cesc Gelabert**, l'Àrea de Dansa de la Generalitat ha organitzat, per als dies 24 al 26 d'abril, una trobada a Barcelona de directors de teatres i festivals europeus, una iniciativa que es dirà «Abril en dansa».

Se'ls convida a passar un cap de setmana per veure dansa amb la intenció que puguin tenir una idea clara de les companyies i les activitats existents aquí. **Sabine Dufrenoir** diu que «a Europa hi ha una mena de pressentiment, un *feeling*, que a Barcelona es fan coses, però sense saber ben bé què. Doncs els convidem: de setanta a cent promotors i directors.»

Fora de Barcelona, i a banda dels festivals d'estiu, hi ha dues iniciatives importants. L'una, la de la Caixa de Terrassa, que per tercer any consecutiu organitza una temporada de dansa, i l'altra la de la Xarxa de Teatres Públics de Catalunya, que tenen el compromís d'incloure un 20 per cent